

forudsættes i den forbindelse, at det af udlændingemyndighedernes afgørelse udtrykkeligt fremgår, at opholdstilladelsen er meddelt under den forudsætning, at den herboende påtager sig forsørgelsen af ansøgeren, når forsørgelseskravet er stillet, indtil tidspunktet for meddelelse af tidsbegrænset opholdstilladelse.

Opholdstilladelsen skal endvidere kun kunne nægtes forlænget eller inddrages, hvis det fortsat er sådan, at der i den enkelte sag skal stilles et forsørgelseskrav. Det skal stadig være sådan, at parternes personlige forhold og tilknytning til Danmark og til hjemlandet ikke taler imod at stille et forsørgelseskrav.

Kravet om, at forsørgelseskravet løbende skal være opfyldt, er ikke absolut. I hvert enkelt tilfælde skal der foretages en individuel vurdering af, om det er rimeligt at stille kravet. For eksempel skal kravet ikke stilles, såfremt en eventuel manglende opfyldelse af forsørgelseskravet skyldes arbejdsløshed, der enten er midlertidig eller uforskyldt, f.eks. fordi den skyldes sygdom eller ulykke.

Oplysning herom vil kunne fremkomme i forbindelse med ansøgning om forlængelse af opholdstilladelsen og vil i givet fald kunne føre til, at forsørgelseskravet ikke stilles. Oplysningen vil endvidere kunne fremkomme i forbindelse med de sociale myndigheders undersøgelse af, om forsørgelseskravet i forbindelse med en forlængelse af opholdstilladelsen fortsat er opfyldt, og vil i dette tilfælde indgå i kommunens udtalelse til udlændingemyndighederne. Udlændingemyndighederne vil herefter kunne tage højde herfor ved vurderingen af, om tilladelsen skal inddrages.

Den foreslåede ændring indebærer en ændring af de gældende bestemmelser i udlændingeloven, idet der efter de gældende regler ikke er hjemmel til at inddrage eller nægte at forlænge en opholdstilladelse på grund af manglende overholdelse af forsørgelseskravet.

Ved vurderingen af, om manglende opfyldelse af forsørgelseskravet skal føre til inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en meddelt opholdstilladelse, skal de hensyn, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, fortsat indgå, jf. herved udlændingelovens § 19, stk. 5 (der efter forslaget § 1, nr. 13, bliver til § 19, stk. 4). Det vil således eksempelvis kunne få betydning for spørgsmålet om inddragelse, om udlændingen som følge af det hidtidige ophold i Danmark har erhvervet en sådan tilknytning til landet, at inddragelse ikke bør ske.

Efter bistandslovens § 4 kan der af de sociale myn-

digheder træffes bestemmelse om, at en udlænding, der har behov for vedvarende hjælp til forsørgelse, skal hjemsendes. I så fald vil opholdstilladelsen bortfalde efter reglen i udlændingelovens § 18.

Det foreslås, at den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 10, finder tilsvarende anvendelse ved afgørelser om inddragelse eller nægtelse af forlængelse, fordi forsørgelsesevnen ikke længere kan anses for godtgjort. Kommunalbestyrelsen afgiver således efter anmodning fra Udlændingestyrelsen en udtalelse om, hvorvidt den herboende person fortsat er i stand til at forsørge den pågældende udlænding. Der henvises nærmere til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 8.

Til nr. 15

De foreslåede bestemmelser i § 22, nr. 1-3, er i overensstemmelse med Udvalgsudvalgets forslag, jf. dog formuleringen »eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed«. Der henvises herom til udvalgets betænkning nr. 1326, side 832-836 og nedenfor.

Bestemmelsen finder anvendelse over for udlændinge, der har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 7 år, jf. nærmere om fristens beregning i den gældende bestemmelse i § 27, stk. 1. Der henvises herom til betænkning nr. 1326, side 800-801.

Det er efter bestemmelsen en betingelse, at udlændingen har lovligt ophold. Herved forstås, at udlændingen lovligt opholder sig her i landet i medfør af en opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 6-9 (EF/EØS-borgere, asyl, familiesammenføring, andre særlige grunde), opholder sig lovligt i landet, fordi den pågældende har visum, jf. udlændingelovens § 4, eller har lovligt ophold i landet, fordi der ikke over for den pågældende stilles krav om visum eller opholdstilladelse, jf. udlændingelovens §§ 1-3 og 5, stk. 2 (nordiske statsborgere, EF/EØS-borgere i op til 6 måneder, visumfri udlændinge og børn under 18 år med fast ophold hos forældremyndighedens indehaver).

Derimod er der ikke i denne forbindelse tale om lovligt ophold, hvis udlændingen alene har ret til at opholde sig her i landet, medens en ansøgning om opholdstilladelse behandles af udlændingemyndighederne.

Bestemmelsen i § 22, nr. 4, opretholdes.

Ved de nye bestemmelser i § 22, nr. 5-6, foreslås det, at ubetinget frihedsstraf for forskellige former for forsætlig alvorlig kriminalitet skal være omfattet af den samme udvidede adgang til udvisning, der i dag